

for de enkelte udsalgssteder, og at detailvognsruterne fortrinsvis tilrettelægges således, at forsyningen af områder med spredt bebyggelse sikres. Endelig fastsættes det, at indehavere af mejerier, faste udsalgssteder og detailvognsruter, der nedlægges i henhold til en sådan af handelsministeren givet bemyndigelse, har krav på fuldstændig *erstatning* i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Ved § 12 sikres de inden for engros- og detailhandelen med mælk og fløde bestående organisationer en vis forhandlingsret, og ved § 13 indsættes i loven den hjemmel til at påbyde *standardisering af mælk og fløde*, som hidtil har måttet søges i vareforsyningsloven.

Loven træder i kraft den 1. oktober 1958, og samtidig ophæves lov nr. 415 af 5. august 1940 om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde.

Lovforslaget blev ved 1. *behandling* ligesom i de to foregående folketingsår anbefalet af ordførerne for socialdemokratiet, det radikale venstre og kommunisterne, mens ordførerne for venstre og det konservative folkeparti ligesom tidligere gik imod under henvisning til, at lovforslaget efter deres mening repræsenterede et angreb på næringsfriheden. Også retsforbundets ordfører, *Guðrum Bjørner*, tog afstand fra lovforslaget, men ved 2. *behandling* udtalte hun bl. a. følgende:

„... vi affinder os med vedtagelsen af lovforslaget; det har vi ved regeringsdannelsen lovet at gøre, og det løfte vil vi selvfølgelig holde. Det betyder derimod ikke, at vi er enige med vore regeringspartnere i, at dette er et godt lovforslag, tværtimod, og ligefrem stemme for det behøver vi jo heldigvis heller ikke. Men vedtaget bliver det, og så er det vort håb, at flertallet i de forskellige kommunalbestyrelser ude i landet vil være klogere end flertallet herinde og undlade at benytte sig af retten til at lave mælkeordninger, og vi håber også, at man i Storkøbenhavns område vil administrere loven så liberalt, at ordningen kommer til at skade forbrugerne mindst muligt.“

Ved 2. *behandling* forelå i øvrigt i den af udvalget afgivne betænkning en indstilling om vedtagelse afgivet af et flertal bestående af socialdemokratiets, det radikale venstres og 1 medlem (Jens Chr. Christensen) af venstres udvalgsrepræsentanter, hvorimod et mindretal bestående af det konservative folkepartis og resten af venstres udvalgsmedlemmer stillede et ændringsforslag, der gik ud på følgende helt nye affattelse af lovforslaget: